

Setembre 2020

«Per parlar i actuar sobre l'especialització intel·ligent, la digitalització, la diversificació, la transició ecològica [...] és important sortir del mapa i tenir un nom»

Tothom deia "ja veurem el setembre com pinta", "deixem passar l'estiu"... Com volent allunyar els mals auguris, si ens posem moralistes en diríem "procrastinar". Però inexorablement tot arriba malgrat haguem fet sacrificis de tota mena als déus quotidians i casolans, rituals per espantar el mal.

Però ja som aquí. Les darreres dades de la Comissió Europea per a l'economia de la pell de brau no són pas bones: un 18% de caiguda en el segon trimestre respecte el trimestre anterior (21% respecte el segon trimestre de 2019). És la més aguda d'Europa (si mal no recordo, crec que Malta s'ho havia fet no sé com per créixer...). No ens banyarem més en un mar de xifres adverses, no cal. Els astres s'han conjurat per fer coincidir totes les borrasques possibles... Potser ens volen dir alguna cosa.

Si l'anterior crisi del 2008 va evaporar bona part del sector de la construcció, aquesta sembla d'entrada fer evaporar el gran sector del turisme de masses, sol i platja, paella i sangria. I aquest tibava de bona part d'altres sectors econòmics. Una altra bona sotragada per l'ecosistema econòmic en el que estem immersos (i potser per això no en som prou conscients). La socialització mediterrània no cotitza a l'alça en temps de pandèmia, el turisme d'aventura tampoc. I tot i així, a muntanya aquest estiu estaven plens... "He treballat més que mai", he sentit... Tot és relatiu.

Tantes sotragades segur que ens volen dir alguna cosa. A un territori com el Bages també. Construcció sí que en teníem i molta, turisme de masses no excepte a Montserrat, que tothom sap que és una illa del Carib. Però automoció, peces de cotxes, en tenim per parar un tren (un altre mitjà de locomoció, aquest sí amb un futur a tots els terminis). El sector patirà una transformació tècnica (electrificació), de model de negoci (ús versus propietat), i els que fabriquem peces haurem de cercar altres destins finals, altres llocs, és a dir, haurem de diversificar. Com a territori no podem canviar el genoma industrial que tenim, però sí que podem diversificar el que ara tenim, molt centrat en el que és el "metall".

No, no volem actuar per impulsos irracionals de maleir sectors com en el seu moment es va fer amb el tèxtil (per cert, el que queda està força tecnificat amb alts nivells de recerca aplicats al producte). El mateix passa amb el gran sector del metall. Déu n'hi do de l'evolució de certes empreses a l'hora de crear solucions a problemes existents, a l'hora d'incorporar tecnologia i grandària a l'organització. Però ens calen indústries també d'altres sectors, el més transversals possibles, perquè actuïn com una assegurança contra les pedregades. L'anomenada especialització intel·ligent mencionada en els documents europeus passa per un no monocultiu, especialització no vol dir només dedicar-se a una cosa i només a aquesta.

I tot canvi econòmic comporta canvis socials, el paquet ens ve amb tot plegat. Les decisions socials i polítiques condicionen l'economia i viceversa. Avui mateix veig un document de *Estratègia espanyola de ciència, tecnologia e innovació 2021-2027* on es mencionen debilitats i amenaces com fugida de talent i l'envelliment del personal investigador (i no investigador també). I si la tecnologia és la que defineix el nivell de prosperitat d'una societat, també la valoració del que val una empresa, passant pel nivell de demanda de treball (i per tant del volum de no treball, per dir-ho d'alguna manera, d'atur estructural) millor que tinguem institucions al territori on es pugui discutir, crear opinió i influència sobre els centres de decisió. Salvant les distàncies és com tenir un Estat o no tenir-lo. I m'estic referint a la casa on treballo, que és la Cambra de Comerç de Manresa. Per parlar i actuar sobre l'especialització intel·ligent, la digitalització, la diversificació, la transició ecològica i el que comportarà, de la naturalesa futura del

treball. És important sortir al mapa i tenir un nom.